

ΜΑΡΙΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

«Η Ιστορία μάς βοηθά να αποκωδικοποιήσουμε τον ατομικό και συλλογικό εαυτό»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΧΑΡΙΤΙΝΗ ΜΑΛΙΣΣΟΒΑ

Η Μαρία Ευθυμίου διδάσκει Ιστορία στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σπούδασε Ιστορία στην Αθήνα και στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης, στο Παρίσι. Έχει συγγράψει και επιμεληθεί βιβλία Ιστορίας, καθώς και περί τα εξήντα άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά. Τον Δεκέμβριο του 2013 τιμήθηκε με το Βραβείο Εξαιρετικής Πανεπιστημιακής Διδασκαλίας Βασίλης Ξανθόπουλος - Στέφανος Πνευματικός.

Μόνο λίγα χιλιόμετρα είναι ο τίτλος του βιβλίου - συνέντευξη που συνοπογράφετε με τον κ. Μάκη Προβατά. Θέλετε να μας πείτε την αφορμή της συγγραφής του;

Ήταν ιδέα του κ. Προβατά. Ο ίδιος είχε επιμεληθεί, στις εκδόσεις Πατάκη, ενός βιβλίου που είχε προκύψει μετά από συζητήσεις με τον ακαδημαϊκό κ. Νανόπουλο σε σχέση με τη ζωή του και την επιστήμη του. Σκέφθηκε, λοιπόν, να επιχειρήσει κάτι παρόμοιο και με εμένα.

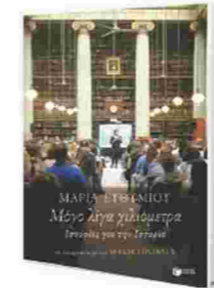
Έχετε την εμπειρία των διαλέξεων εντός της πανεπιστημιακής σας έδρας, αλλά και σε δημόσιες διαλέξεις. Πόσο σημαντική είναι λοιπόν η γνώση της ιστορίας;

Κατά τη γνώμη μου, ακρογωνιαία. Η Ιστορία μάς βοηθά και ως άτομα και ως κοινωνία, να αποκωδικοποιήσουμε καλύτερα τον ατομικό και συλλογικό μας εαυτό. Άρα, να πορευθούμε βαθύτερα και λυσιτελέστερα στη ζωή μας.

«Οι Έλληνες καυχόμαστε για την Ιστορία μας, που όμως δεν γνωρίζουμε». Πόσο συμφωνείτε με την άποψη αυτή;

Είναι γεγονός ότι λίγο γνωρίζουμε την Ιστορία μας. Που είναι βέβαια και μεγάλη, γιατί είμαστε αρχαίος λαός, με ρίζες βαθιές στον χρόνο. Πάντως, η φιλομάθειά μας και η φιλοστορία μας πιστεύω πως είναι εντυπωσιακή και τούτο καταδεικνύεται όχι μόνον από την ευρεία προσέλευση σε μαθήματα Ιστορίας, αλλά και από το ευπώλητο των βιβλίων

Το βιβλίο με τίτλο «Μόνο λίγα χιλιόμετρα» και υπότιτλο «Ιστορίες για την ιστορία» (εκδ. Πατάκη), που συνοπογράφει με τον δημοσιογράφο κ. Μάκη Προβατά και είναι αποτέλεσμα πολλών ωρών συνεδριών, μετά από δέκα χρόνια διαλέξεών της στο ευρύ κοινό και τουλάχιστον 2.300 ώρες διδασκαλίας, είναι η αφορμή της συζήτησής μας με τη Μαρία Ευθυμίου. Με μορφή συνέντευξης το βιβλίο επιχειρεί να συναντήσει την ιστορία από τους προϊστορικούς χρόνους μέχρι σήμερα, με την εμπλοκή της προσωπικής ιστορίας της διακεκριμένης πανεπιστημιακού που έχει στραφεί με πάθος στην επιστήμη της και συγκεντρώνει πλήθος κόσμου στις διαλέξεις της.

Η περίοδος του εμφυλίου πολέμου κατέστρεψε τις προοπτικές της χώρας και την έχει παγιδεύσει, για περισσότερα από 75 χρόνια, στο μίσος και στην αλληλοϋπονόμευση

Ιστορίας στη χώρα μας.

Ποια θεωρείτε την πιο ζοφερή περίοδο στην ιστορία της χώρας μας;

Τον εμφύλιο πόλεμο 1943 - 1949. Είναι η περίοδος που κατέστρεψε τις προοπτικές της χώρας και την έχει παγιδεύσει, για περισσότερα από εβδομήντα πέντε χρόνια,

στο μίσος και στην αλληλοϋπονόμευση. Πιο μοιραία, εκείνη των εμφυλίων 1823 - 1825, στη διάρκεια της Επανάστασης.

Και σε ποια περίοδο υπήρχε αληθινή ανάπτυξη;

Υπήρξαν περίοδοι ανόρθωσης των πραγμάτων: Περίοδος Καποδίστρια,

Αντιβασιλείας, Κουμουνδούρου, Τρικούπη, Βενιζέλου, Καραμανλή. Με αξιόλογα αποτελέσματα, αναλογικά, κάθε φορά.

Η Ελλάδα στην περίοδο της (οκταετούς) οικονομικής κρίσης και οι κλυδωνισμοί των σχέσεών της με την Ευρώπη...

Η σχέση μας με την Ευρώπη είναι από αιώνες κλυδωνισμένη, καθώς έχουμε μία σχιζοφρενική σχέση με αυτή: Τη θαυμάζουμε και θέλουμε να της μοιάσουμε, την ίδια στιγμή που τη μισούμε απαιτώντας, όμως, να μας στηρίξει σε όλα μια και η ίδια τρυγεί πολλά από τη σοφία των αρχαίων μας προγόνων.

Τι έχετε αποκομίσει από τα τόσα χρόνια διαλέξεών σας;

Στα δέκα χρόνια των διαλέξεών μου στο ευρύ κοινό και μετά από τουλάχιστον 2.300 ώρες διδασκαλίας, έχω αποκομίσει μία γλυκιά αίσθηση επαφής με το πιο όμορφο κομμάτι της κοινωνίας μου, καθώς και ένα αίσθημα προσμονής για το τι αυτοί οι τόσοι και τόσο ωραίοι άνθρωποι μπορούν να φέρουν στο μέλλον.

Τι αναμένετε από το κοινό σας και τι νομίζετε ότι αναμένει εκείνο;

Μία καλύτερευση των πραγμάτων. Την εγκατάσταση μιας νέας αρετής ανάμεσά μας, ώστε να μας βγάλει από τον κυκεώνα της κατηφόρας στην οποία, επί τόσες δεκαετίες, οδηγήσαμε και οδηγούμε τους εαυτούς μας.

Και μια και το βιβλίο είναι γραμμένο σε μορφή συνέντευξης, σε ποιο βαθμό μια εύστοχη ερώτηση μπορεί να παρακινήσει μια εμπνευσμένη απάντηση;

Σε μεγάλο βαθμό. Είμαι ευγνώμων για τις συζητήσεις μου με τον κ. Μάκη Προβατά, γιατί η ευστοχία και το βάθος των ερωτήσεών του λειτούργησαν παραγωγικά για την κινητοποίηση των δικών μου στοχασμών και διανοητικών διαδρομών.

Τι χρειάζεται να αλλάξει στο σχολείο ώστε τα παιδιά να αγαπήσουν και να μάθουν Ιστορία;

Να τη διδάσκουν δάσκαλοι που να αγαπούν την Ιστορία και να αγαπούν και τα παιδιά.

